

som sin Delegerede at varetage det Fornødne med Hensyn til denne Expropriation eller, som det senere udtryffes, „sat ham i Spidsen for Expropriationen“.

Det har været Udvalgets Pligt nærmere at undersøge, hvilken Stilling Krigsministeriets Delegerede har indtaget ligeoverfor denne Deel af Lovens Gjennemførelse. Det udbad sig derfor Oplysning om den Besskikkelse eller Instrux, som maatte være ham meddeelt. I Krigsministeriets Svar herpaa hedder det, at Ministeriet ikke har fundet Anledning til at meddele Oberst Dwejen nogen almindelig skriftlig Instrux med Hensyn til de ham ved Demarcationslovens Gjennemførelse overdragne Hverv; „hans tidligere, meget omfattende Virksomhed i Expropriations- og Taxationsfaget, som han under forskellige Statsomraader har udført med anerkjendt Indsigt og Dygtighed, indeholdt for Ministeriet en tilstrækkelig Garanti i saa Henseende, og det saa meget mere, som man af Hensyn til Sagens hurtige Fremme har anseet det for rettest, at give ham umiddelbart Referat til Ministeren; der har ad denne Vej været Leilighed til mundtlig at meddele ham de fornødne Instructioner og Ordre saavel med Hensyn til Løsningen af de almindelige Principspørgsmaal som til Afgjørelsen af indtrædende særlige Tilfælde, hvor Saadant har maattet øffnes.“ Den i Indberetningen brugte Betegnelse af den Delegerede som „en uafhængig stillet Myndighed“ maa altsaa herefter forståes saaledes, at han saavel i Almindelighed som for enkelte mødende Tilfælde har efter umiddelbart Referat modtaget „de fornødne Instructioner og Ordre“ af Ministeren.

For at faae Oplysning om, hvilken Stilling Krigsministeriets Delegerede har indtaget under denne Deel af Demarcationslovens Gjennemførelse, har Udvalget saaledes været henviist til den over Expropriationsforretningerne førte Forhandlingsbvg. Det fremgaaer af denne Protocol, at Krigsministeriets Delegerede ikke har skullet være tilstede ved Forretningerne for at varetage Militairstatens Tarv eller give de fornødne Oplysninger paa Ingenieurcorpsets Begne; til Besørgelsen af dette Hverv er der til hvert Møde særlig beordret en Ingenieurofficeer, hvis

Navn anføres i Protocolen, eller hvis Udelivelse i enkelte Tilfælde særlig fremhæves, ligesom undertiden Finanzministeriet og Kommunen, i Reglen ogsaa de private Parter, ere repræsenterede ved de dem angaaende Forretninger. Krigsministeriets Delegerede optræder derimod som den, der leder og styrer den hele Forretning, og han betegnes derfor ogsaa heelt igjennem som „den Taxationsforretningen Ledende“ eller „den Ledende“. Han indvarsler de fire Taxatorer, Repræsentanterne for offentlige Myndigheder og de private Parter, han regnes med til Commissionen, der kun gjælder for „fuldtallig“, naar han er tilstede, og han medunderskrifer dens Protocol, om end som oftest under en Streg. Det viser sig ogsaa, at den Delegerede har deeltaget, og dette virkelig paa en „ledende“ Maade, i Commissionens Forhandlinger; han har stillet „Mæglingssforslag“ med Hensyn til Magelæg, som Lovens § 5 paa lægger Taxationscommissionen fortrinsviis at anvende som Erstatning; han har ved en enkelt Leilighed (den 7de Juli 1869) paa sin Bopæl handlet paa hele Commissionens Begne og tilført Protocolen det Fornødne herom, uden at han sees hertil at have faaet foregaaende Bemyndigelse eller efterfølgende Stadfæstelse, og han har givet Commissionen „veiledende Forskrifter“ med Hensyn til Ansættelsen af en Erstatnings Nettobeløb. Da der under Forretningerne blev nedlagt Paastand om, at ogsaa de paa exproprierede Strækninger staaende Bygninger, der vare behæftede med opsigelige Reverser, skulde taxeres, var det ham, som modsatte sig denne Fordring og i sin Egenklav af „Ledende“ lod tilføre Protocolen, hvad Commissionen dertil havde at bemærke.

Den Stilling, som Krigsministeriets Delegerede saaledes har indtaget under Taxationsforretningerne, savner Sjæmmel. Det Ministerium, i hvis Haand Gjennemførelsen af Lov. af 6te Juli 1867 var lagt, har vistnok behøvet en Delegeret, der skulde indfinde sig paa de Steder, hvor Taxationscommissionen sættes, for at paavise, hvad der skulde exproprieres, og hvor der i hvert enkelt Tilfælde kunde tages af Statens Grund til Magelæg, samt iøvrigt, hvor det forlangtes, give Oplysninger og imødegaae mulig urigtige Forebringender i Henseende til